

Кардашевъ на ловъ.

I

Чудата накана.

Извѣстний столиченъ писателъ-реалистъ, Кардашевъ, изѣзе отъ домътъ си рано, единъ есененъ день, и тръгна да кръстосва града.

Той си бѣ далъ дума да си не връща у тѣхъ си тоя день, додѣто не намѣри тема за една нова повѣсть, изъ столичния животъ.

Тая тема трѣбваше да бже нова. Искаше той да напише повѣсть на единъ новъ житейски мотивъ, повѣсть, която да се различава отъ досегашнитѣ му сатирически драски, по силата и глѣбината на страстьта, по симпатичния или необикновенъ нравственъ обликъ на героя ѝ.

— И наистина, каква полза,—каза си той,—вѣчно да рисувамъ картини на дребнави характери и души, да изваждамъ на сцената сѣ тие дѣлнични, прозаични интереси и тревогици изъ живота на столицата! Съ такива дреболии и азъ щж издребнѣж. Азъ щж се обърна про-